

ZPRAVODAJ

CZECH AND SLOVAK ASSOCIATION OF CANADA
ČESKÉ A SLOVENSKÉ SDRUŽENÍ V KANADĚ
ODBOČKA VANCOUVER

Rudý puntík znamená,
že toto číslo je
poslední, které máte
předplacené

Ročník 2003

Číslo 4

Září 2003

Co vás čeká a nemine

Každou poslední středu v měsíci setkání seniorů v Uncle Willies
Senioři,
máte-li zájem se účastnit organizovaného výletu, volejte prosím (604) 733-0803

===> Telefonní číslo odbočky: (604) 321-6761 <===

Co vás čeká a nemine

Kdy	Co	Kde	Komu volat
27.9. 20:00	Dance Party Dušan Marušak	Croatian Centre 3250 Commercial Dr., Van.	Marika (604) 618-6724
18.10 20:00	Dance Party Dušan Marušak	Croatian Centre 3250 Commercial Dr., Van.	Marika (604) 618-6724
8.11 20:00	Dance Party Dušan Marušak	Croatian Centre 3250 Commercial Dr., Van.	Marika (604) 618-6724

ZPRÁVY SDRUŽENÍ.

Kancelář Ústředí

Na letošním Kongresu Sdružení bylo v květnu schváleno několik změn. Finanční situace Ústředí nedovoluje nadále provozovat torontskou kancelář, jež byla proto uzavřena k 30. červnu 2003. Byla otevřena poštovní schránka ČSSK s adresou

3044 Bloor Street West, P.O.Box 564, Toronto, ON, M8X 2Z8

Tel.: (416) 925-2241, Fax: (416) 925-1940.

Sdružení rovněž otevřelo Webovou stránku, adresa je <www.cssk.ca>. Tato stránka je ve vývoji. Odbočky si budou moci vlastní stránku doplňovat a měnit samy.

Zpravodaj

Naše členská základna se dnes skládá převážně ze starších osob. Senioři (65+) platí ročně za šest čísel patnáct dolarů, což považujeme za velice přijatelnou cenu, neboť tím se plně nepokryjí ani náklady na tisk, obálky a poštovné. Výbor odbočky na poslední schůzi odhlasoval mírné zvýšení ceny o jeden dolar. Jak najdete na zadní straně tohoto čísla, senioři budou nadále platit šestnáct dolarů ročně. Prosíme proto, abyste při obnovování předplatného poukazovali tuto zvýšenou částku. Při této příležitosti také upozorňujeme naše čtenáře, že dary na tiskový fond je možno poslat kdykoli a jména dárců budou automaticky zveřejněna, pakliže dárci výslovně neprohlásí, že si zveřejnění nepřeje.

Rovněž vás prosíme, abyste při obnovování předplatného vždy vyplnili příslušný formulář, otištěný v každém čísle Zpravodaje. Je to důležité pro evidenci členů, kterou není možno u seniorů sledovat jinak než vašim prohlášením, zda se za člena Sdružení považujete nebo ne.

Drobná oznámení

- Byli jsme upozorněni panem Generálním Konzulem ČR Ing. Parkmanem, že pro návštěvníky ČR, kteří cestují na kanadský pas, bude platit vizová povinnost i po přijetí České republiky do Evropské Unie.

- Při té příležitosti doporučujeme občanům ČR zde žijícím, aby si zkontrolovali platnost svých českých pasů. Mnozí měli pas vystaven brzy po rozdělení Českoslovenka s platností na deset let.

- Osoby, které ztratily české občanství mohou o jeho navrácení požádat do druhého září 2004, kdy končí lhůta k podání žádosti.

PODĚKOVÁNÍ

Letošní Evropský festival se opět vydařil. Česká republika byla důstojně zastoupena, návštěvníků bylo asi stejně jako loni, přes čtyři tisíce. Počasí ideální, nálada výborná, a teď chci poděkovat všem, kteří se na úspěchu podíleli. Protože nemohu objektivně změřit zásluhy každého z vás, uvedu jména podle abecedy.

Richard Brun pomáhal, kde bylo zapotřebí. Jan, Joan a Alexandra Drábkovi podávali informace u výstavky. Antonie Gabánková zapůjčila svoje obrazy. Kristýna Hejdánková se účastnila slavnostního zahájení. Věra Janošková pracovala nepřetržitě 12 hodin při vydávání a kontrole vstupenek. Waltr Janošek pomáhal, kde bylo potřeba (a potřeba bylo!) Pan Jirásek zapůjčil exponáty českého skla. Mackovi zapůjčili umělecké předměty. Bohumil Mahdal pracoval nepřetržitě od 9:30 do 22:00. Marta Nyklová dělala spojku mezi vstupními brankami. Leah a Olda Patákoví se svědomitě starali o výstavku a propagaci ČR. Helena Raková měla na starosti prodej vstupenek pro celý Festival. Alena Svátková a Věra pomáhaly, kde bylo třeba. Jakub a Radka Zelmanovi pracovali, kde bylo potřeba. A konečně Petra Zelmanová při slavnostním zahájení nesla českou vlajku.

Ještě jednou díky a - přijdete zase pomoci napřesrok?

Miloš Zach

ČESKÁ KNIHOVNA OTEVŘENA

V Místnostech Českého Honorárního Konsulátu

885 West Georgia St. – 14 patro
Vancouver, BC

Tel: (604) 601-2011

E-mail: czechconsulate@insigniacorp.com

PŘIJĎTE SI VYPŮJČIT ČESKOU LITERATURU PRO SEBE I PRO DĚTI

ZDARMA!!!!!!!!!!!!

Jsme otevřeni od pondělí do pátku

10:00am - 12:00pm

14:00pm - 16:00pm

Máme knihy všeho druhu:

- Naučné, Zábavné, Cestopisné, Časopisy, Dětské, Kuchařky, Romány, Detektivky, o zdraví, atd.
- České filmy – (na zdejší system VCR – NTSC)

*MÁTE-LI DOMA ZBYTEČNOU ČESKOU LITERATURU A FILMY PROSÍM
DARUJTE JE NAŠÍ KNIHOVNĚ*

ČIM VÍCE KNÍŽEK, TÍM LÉPE.

*VÁŠ DAR OBOHATÍ A POTĚŠÍ SRDCE A DUŠI
ZASE NĚKOHO JINÉHO*

Dejte vědět všem svým známým.

Už tímto titulem jsem si možná poněkud nadrobil. Okamžitě se mi nabízí slovo relativní. Nikoli ve smyslu fyzikálním. Ale čas a proměny společenské jsou relativitou prostoupeny. Není jednoznačné odpovědi na to, zda to, co bylo kdysi shledáno významným nebo důležitým platí nezměněno dodnes a v každém ohledu.

Ovšem, jsou hodnoty, jejichž význam se s časem nemění. Například zdraví. Ač to neplatí o profesionálních hazardérech, studmanech či islámských fundamentalistech.

Jsou ale hodnoty (a věci), které mohou mít různý význam pro různé lidi. Bohatství, peníze, moc. A tady už může být řeč o relativitě. Jsou nešťastní a nespokojení milionáři, stejně jako šťastní a spokojení chudáci, kterým postačí jen věci základní a schopnost vnímat ony drobné příjemnosti, které svět a život přece jen a zdarma, nabízí. Ovšem, co je pro jednoho nedůležité, může mít pro jiného význam zcela opačný.

Systém, ve kterém žijeme, vlivy, kterými na nás působí okolí, media, to všechno samozřejmě poznamenává a posunuje význam věcí a hodnot. Může se tomu říkat *přirozený vývoj dohy*. Do této posloupnosti ve smyslu tohoto textu nepatří převratnější změny způsobované revolucemi nebo válkou.

Existuje proces mnohem pomalejší, těmito událostmi neovlivňovaný. Příkladem může být ono již více než padesátileté období po druhé světové válce, pomíneme-li víceméně lokální konflikty v Koreji, Vietnamu nebo Jugoslavii. V tomto období a hlavně v posledních snad dvaceti letech, vývoj technologie a techniky přinesl změny nejen ekonomické, ale i změny v životě společenském, v chápání jistých hodnot, posun v jejich významu. Co se zdálo a bylo považováno za důležité, případně etické, ztrácí v době rychlého pokroku glanc.

Daný slib, dané slovo, mnohdy i na papíře, například. Téměř nepodstatnými stávají se drobnosti, pro běh života sice sotva velevýznamné, ale pro komunikaci člověka s člověkem dle mého názoru ne zcela zanedbatelné. Tady došlo dokonce i na významné dokumenty jakými jsou například resoluce.

Několik jiných drobných příkladů. Rychlé vysprchování nahradilo ono ležerní poležení v horké lázni ve vaně, s knihou, novinami nebo sklenkou vína v ruce, kdy čas jakoby se na chvílku zastavil.

A nebo e-mail. Jistě, fantastický vynález. Zprávu lze sdělit okamžitě. Příteli, úřadu, milence. Z několika důvodů mi nezbylo než se na systém také napojit. A po čase shledávám drobné detaily. Začíná mnohdy chybět oslovení na počátku textu. Drobnost a bezvýznamnost. Možná.

Lecos se změnilo, alespoň na tomto kontinentu v tom, jak se prezentují našemu oku dívky, stejně jako ženy. Sebemodernější a šik dlouhé kalhoty nenahradí šaty nebo sukni. Tenisky krácející po ulici nikoli přírodou na jakkoli hezkých nohách těch žen, těch vyjímek, které daly přednost sukni. Nahradily lidičky ku škodě jejich nositelek. Bohužel, podobný trend lze pozorovat i v Čechách. Praktičnost a pohodlnost jakoby dominovala všemu, zbavovala svět příjemných odlišností. V těch dlouhých kalhotách jakoby v samé podstatě už existovalo jen jedno pohlaví. Unisex vnímám jako škodlivinu zbavující něžné pohlaví právě oné něžnosti.

Naše uspěchaná, technická doba svým spěchem zbavuje člověka klidu, smyslu pro kouzlo mnohdy pomíjivého okamžiku, smyslu pro věci zdánlivě malicherné a zbytečné. Pro drobný detail. Pro vychutnání jisté nálady.

A konečně, ač to může být jen zcela osobní názor ... aerodynamika dnešních automobilů nenahradí onu secesní eleganci dávnějších ročníků (počítaje v to i ony koráby silnic, automobily americké). Zmínku o ekonomii zlepšené aerodynamikou vozidla v komickém paradoxu lehce vyvrátí dnešní móda SUV, vozidel velikých a na spotřebu paliva bezmála stejně náročných jako jejich předchůdci.

A to, že pracovní doba pro dnes zaměstnané se na tomto kontinentě prodlužuje, místo aby tomu bylo naopak, má, dle mého názoru, i něco společného s proměnou věcí méně podstatných, ve sporém souhrnu uvedených shora. Neboť ono skutečně všechno souvisí se vším ...

Vyhledka

Vidím, přátelé, budoucnost černě. Budoucnost lidstva samozřejmě - nejsem detailista. Nemám na mysli ohřívání naší planety, smog či ozonové díry ani skopičiny Jeníka Ottawského a jeho klanu. Obávám se rozbujele péče o naše dobro: zavedou se placená parkoviště - to aby nás veřejných parcích nebylo tolik, abychom neumřeli nudou otevřou se bary do čtyř hodin ráno. V zájmu naší bezpečnosti se utratí miliarda na registraci zbraní neboť je vědecky dokázáno, že neregistrovaná flinta nevystřelí. A nejhorší ze všeho je péče o naši nadváhu. Onehdy jsem si v 6 ráno pustil televizi: Na dvanácti kanálech různě poskakovaly, svíjely se nebo setrvaly v různých podivných polohách Vybrané skupiny modelek a svalovců (ale především modelek).

Na sedmi kanálech mi byly předváděny soustavy pák, kladkostrojů, pružin a podobných hejblat, sestrojených za účelem nahrazení zastaralé (dnes čím dale se říději vyskytující) přírody, moderní konstrukcí. To vše k dostání za několik směšně nízkých splátek. Dokonalejší modely jsou vybaveny elektronikou, která neustále sleduje I ty nejtajnější funkce vašeho těla a ještě stačí rozmluvit tchýni její návštěvu. Na pěti kanálech pak doporučovali k požívání různé tekuté, práškovité, kašovitě a lisované materiály, které ve mně vzbudily touhu posnídat porci včerejšího paprikáše. Jsem toho názoru, že kremrole byly vymyšleny pro potěchu lidstva a lidstvo by bylo paddle na hlavu, kdyby je neochutnalo. Ostatně matka příroda mi dává za pravdu: Udělejte psovi přednášku o prospěšnosti ovesné kaše a pak před něj postavte misku téhož a buřta. Schválně - po čem skočí.

Diskutoval jsem toto složení televizních programů s různými lidmi a většinou se mi dostávalo odpovědi, že motivací není naše dobro a zdraví, nýbrž snaha vytáhnout z lidí prachy. To mě utvrdilo v přesvědčení, jak je stále mezi prostým lidem rozšířena politická nekorektnost.

Nicméně ve snaze omládnout o třicet let a vzbudit nové pohledy u svých kolegyně, začal jsem podle televizníhonávodů křepčit. Výsledkem byl dopis od domácího vyhrožujícího výpovědi - zřejmě si někteří nevzdělaní nájemníci stěžovali. Pak jsem se pokusil zaujmout polohu pětkrát překrouceného paragrafu. Od této metody jsem upustil již po prvním pokusu, neboť jsem se nedokázal dostavit na pracoviště včas a navíc jsem musel podstoupit vyšetření pro podezření z vykloubení kyčelního kloubu. A místo splácení dokonalých mechanismů jsem si koupil za tři padesát u Freybe tlačenu, čímž jsem zároveň vyřešil problem, pro kterou vědecky podloženou sloučeninu se rozhodnout.

Rezignoval jsem a místo mořské řasy s jodem si kupuji rakvičku se šlehačkou. Nebudu se blahovlnně usmívat nad roztouženými pohledy filmových hvězd a kolegové m to nebudou závidět. Má to však I své dobré stránky. Moje maminka tvrdila, že tloušťci jsou dobrosrdeční. A teta Marie Dodávala, že až přijdou zlé časy, tlustí budou hubení a hubení budou studení. Mám tedy vyhledku Na to, že přestanu spílat ostatním uživatelům vozovky a neprochladnu. A hravě zdvihnu telefonní seznam I kdyby ho dobročinnost telekomunikačních úřadů nezredukovala na desetinu. Dokonce nabízím další vylepšení.

Místo příštího telefonního seznamu pouze listeček se dvěma čísly: Vaším vlastním a 911.

opat

Slovak Canadian Television Network

Invites you to a

DANCE PARTY

WITH LEGENDARY SLOVAK **D.J.**

DUSAN MARUSAK

WITH INTERNATIONAL EXPERIENCE

One of the founder-member of popular radio stations in Slovakia
(Fun Radio, Rock FM radio, RMC Radio, Forte Radio)

Saturdays: September 27, 2003 – 8 PM

October 18, 2003 – 7PM

November 8, 2003 – 7PM

Croatian Centre

3250 Commercial Drive, Vancouver

- Tickets: \$8, advanced \$10 at the door
- For ticket and reservation please call or e-mail

Marika at **604.618.6724**

E-mail: [**marika@canada.com**](mailto:marika@canada.com)

Dr. Skála napsal zajímavý článek o Divadle za Rohem, který vzhledem k jeho délce budeme otiskovat na pokračování.

Redakce.

České divadlo na západním pobřeží Kanady.

Dr. Josef Skála

Divadlo vždy v historii zaujímal, a stále ještě zaujímá, mimořádné místo v české kultuře. Jeho význam pro široké vrstvy české společnosti nemá prakticky obdobu v jiných evropských i mimoevropských kulturách. K divadlu se utíkali Češi v dobách útlaku, poroby a okupace, divadlo hrálo mimořádnou úlohu v národním obrození i v obdobích totalitních režimů a v divadle nacházejí seberealizaci a podporu své identifikace v rámci globální desorientace dodnes. Kvantita a kvalita divadelního života Prahy třináct let po vstupu do široce otevřeného prostoru demokracie a tržního hospodářství je stále bezkonkurenční mezi ostatními kulturními centry vyspělé západní civilizace. Není tedy překvapením, že divadlo rovněž zaujalo klíčovou a stmelovací roli v krajanském životě českých exulantů. Není rovněž překvapením, že se mezi českými a slovenskými exulanty, kteří odešli z vlasti po sovětské okupaci roku 1968, vyskytlo dostatek vzdělaných a zkušených jednotlivců, kteří v sobě našli i za nesmírně obtížných podmínek začátků své nové existence dostatek nadšení a energie k založení a provozování krajanského divadla. Divadla, které v některých případech svým repertoárem a kvalitou svých inscenací postupně přerostlo rámec průměrného ochotnického souboru. Krajanské divadlo, a nyní mám specificky na mysli Divadlo za Rohem v západokanadském Vancouveru, kde již více než čtvrtstoletí pracují, a na Torontské Nové Divadlo, s jehož prací jsem rovněž poněkud obeznámen, se tak stalo organickou součástí celkové české divadelní kultury. V dobách totalitního režimu česká divadelní tvorba v zahraničí umožnila inscenovat v originále práce doma žijících disidentských dramatiků a tím jim v překladech mnohdy otevřela cestu na zahraniční jeviště. Od sametové revoluce v roce 1989 krajanská inscenační činnost nabízí současným českým hráčům poněkud jiný a snad globálnější interpretační přístup a tak poskytuje domácím dramatikům, a v některých případech rovněž domácím hercům, možnost si svou uměleckou tvorbu ověřit před diváky s poněkud odlišnými nároky. Před diváky, kteří na rozdíl od domácího publika byli vystaveni do různé míry a po různě dlouhou dobu i vlivům jiných světových divadelních kultur.

V tomto článku bych se chtěl pokusit na příkladu historie Vancouverského Divadla za Rohem nalézt některé obecné principy úspěchů i problémů české divadelní tvorby v zahraničí. Budu nutně vycházet ze svých osobních zkušeností a postřehů. Další možná neortodoxnost mých úvah spočívá v tom, že nejsem divadelní teoretik, ale že mé vzdělání a moje celoživotní výtěžná činnost byla medicína. Divadlo jsem ovšem nejen intenzivně sledoval jako divák, a to na mnoha místech po světě, ale i v něm aktivně pracoval (vedle své vědecké a pedagogické práce lékařské) už od svých studentských let na malostranském Nerudovu gymnáziu a pak během dalších, skoro už padesáti let, jako herec a režisér. Amatérsky v češtině a profesionálně v angličtině.

Jak Vancouverské české divadlo začínalo

Začátky české divadelní skupiny ve Vancouveru, největším městě nejzápadnější kanadské provincie Britská Kolumbie, jsou spojeny s dvěma známými jmény českých divadelníků. Otto Lowy a Jára Kohout. První z nich ovlivnil vznik českého divadla zcela nepřímo a nevědomky. Otto Lowy odešel z Prahy do Anglie v roce 1938 a tím jako skoro jediný z rodiny přežil holocaust. Když po válce v Praze nenašel nikoho ze své rodiny, emigroval do Kanady a od padesátých let se ve Vancouveru živil

divadlem. Vancouver, jako jedno z nejmladších a nejrychleji rostoucích kanadských měst (před sto lety se teprve rodilo uprostřed hlubokých dešťových pralesů na pobřeží Pacifiku a nynější dvoumilónová metropole má své počátky až po EXPO 86), vlastně tehdy teprve s profesionálním divadlem začínalo. Otto Lowy hrál, režisoval a učil. Později proslul svými pravidelnými pořady na celoplošném kanadském rádiu CBC, které věnoval evropské a do značné míry i české hudbě. V polovině sedmdesátých let, po velké přílivové vlně českých a slovenských exulantů, se do jeho kurzu pro dospělé zapsalo tolik Čechů, že mohl prakticky vyučovat v češtině. Utvořilo se tedy jakési fertilní podhoubí několika českých milovníků divadla, na které dopadlo v roce 1977 semínko návrhu legendárního českého baviče Jára Kohouta, žijícího v té době už léta v New Yorku. Nabídl, že by přijel zahrát do Vancouveru svou známou hudební komedii "Na tý louce zelený", pokud by ovšem místní krajané inscenaci předem obsadili a nastudovali. Podhoubí zapracovalo, pár desítek nadšenců pod vedením Libuše Netrvalové a Jarmily Smékalové se pustilo do práce a 4. listopadu 1977 naplnilo asi 400 českých a slovenských krajanů vypůjčené divadlo Metro aby nadšeně aplaudovalo nejen komediantství Jára Kohouta, ale hlavně svým krajanům, z jejichž úst se na kanadském jevišti řinula jadrná čeština. Význam tohoto představení nespočíval v jeho kvalitě, ale v prostém faktu, že čeští a slovenští exulanti, zavalení každodenní dřinou a starostmi o přežití v cizí zemi, v cizím jazyku a kultuře, mohli najednou strávit večer mezi svými, se svým jazykem, s důvěrně známým humorem a melodiemi.

Divácky úspěšná veselohra s hostujícím Járou Kohoutem ovšem neznamenal ještě skutečný začátek *pravidelné a samostatné* činnosti české divadelní skupiny. Taková možnost byla v roce 1978 naznačena uspořádáním dvou večerů poezie, jednoho z nich ve společné produkci s Českým a Slovenským Sdružením v Kanadě. To, jako jediná fungující politická organizace československých exulantů samozřejmě uvítalo možný vznik krajského divadla. Věděli jsme všichni o již několikaleté práci Nového Divadla v Torontě a o jeho významu pro život tamní početnější krajské obce. Torontské divadlo ovšem navazovalo na desítky let sporadického krajského divadla, protože Češi a Slováci se tam ve větším počtu usazovali již od přelomu století. Do mladého, přírodními krásami hýřícího Vancouveru začali přicházet až po druhé světové válce a v relativně menším počtu (dnes žije ve Vancouveru a okolí něco přes 12.000 občanů českého a slovenského původu, v Torontu a okolí je to víc než dvojnásobek).

V sedmdesátých a začátkem osmdesátých let podporovala kanadská federální vláda politiku tzv. kulturní mozaiky a tedy i multikulturní divadlo. Za vládní podpory se každoročně začal pořádat ve Vancouveru festival cizojazyčného divadla (tato finanční podpora a tím i festival zanedlouho ovšem zanikly). Čeští divadelní nadšenci se tedy rozhodli využít této příležitosti (bezplatný pronájem divadla) a začali připravovat další inscenaci. Nikoho nepřekvapí, že rozhodnutí padlo na Jiráskovu Lucernu, jejíhož nastudování, ovšem v poněkud netradičním pojetí, jsem se ujal. Ke klasicky nazkoušené lidové báchorce jsem přidal pár kratších proscéniových dialogů vodníků, které jsem odehrál se slovenským přítelem a absolventem bratislavské divadelní fakulty Peterem Bugárem (který v divadle dodnes pracuje) a ve kterých jsem ironizoval nejedlovsko-normalizační zneužívání klasiků. Využil jsem tak poprvé nově nabyté svobody projevu. Část diváků to přijala s nadšením, část návštěvníků se proti *politizaci* klasické hry ohradila a od jedné rozhořčené milovnice Jiráska jsem za to dokonce obdržel facku. Zmiňuji se o tom pouze proto, že to bylo předzvěstí pozdějších vlivů politického přesvědčení na výběr repertoáru. Představení bylo nicméně úspěšné jak divácky, což umožnilo skupině ušetřit si z vybraného vstupného na další produkce, tak i umělecky. Soubor nabýval nezbytných jevištních zkušeností a úroveň pak rostla od představení k představení. Následovaly hry Voskovce a Wericha, Čapka, Kundery, Havla, (kompletní seznam inscenací Divadla za Rohem je uveden níže), v roce 1980 se skupina pojmenovala Divadlo za Rohem a tedy i právně formalizovala svou existenci

Pokračování

Hnus mě jímá ...

Vladimír Cícha

Na střední škole měli jsme kantora na český jazyk, odborníka na slovo vzatého. Osud mu nebyl nakloněn. Za okupace ztrávil několik let ve vězení a když se vrátil našel svou bohatou knihovnu rozkradenou. Stal se z něj člověk nervozní až nerudný. Když nepřipravenost studentů dostala jej do varu, volal: -Co jste to za osly? Hnus mě jímá!- Vzpoměl jsem si na něj dnes. Při poslechu přenosu tenisového turnaje ve Wimbledonu záběry zápolení několikrát protkaly ukázky z nového filmu *Terminator 3*.

Neschopen se opanovat a zcela sám v pokoji před obrazovkou, zvolal jsem také: -Hnus mě jímá!-

Jak jenom mohou producent, režisér a herci, lidé snad s jistou inteligencí či alespoň minimální dávkou vkusu, stvořit dílo tak debilní a nestvůrné?

Proto, že zcela správně předpokládají, že jejich ziskuchtivost bude ukojena mladičkými mozečky a nepochybně i staršími diváky mdlého rozumu, kteří horempádem kina zaplní ... jak se přesně stalo.

Jakou to medvědí službu prokazuje společnosti A.Schwarzeneger od těch dob kdy vyměnil kolbiště kulturistů za filmové plátno! Pravda, Clint Eastwood byl několik let starostou rozkošného místa Carmel by the sea, ač představitel drsných mužů a hrdina ne vždy nejzdařilejších filmů, zdaleka však neklesajících na úroveň Terminátorů a jiných to lahůdek pro opožděné mozky. Ale fáma, že by snad bývalý kulturista měl se stát guvernérem státu Kalifornie, v těchto dnech theoreticky i prakticky zbankrotovaného, jak uvedl jeden vancouverský deník, to je velmi silné kafe. Snad je to v soukromí chlapík, který by kuřeti neublížil. A možná, že miliony vydělané ohavnostmi typu Terminátorů věnuje zčásti na školství nebo zdravotní péči. Nevím, tak moc zase tiskoviny nesleduji. Dovolím si ale malinko o tom pochybovat.

Vyspělá technologie nepochybně umožňuje tvorbu takových veleděl jako jsou Terminátoři. A čím bude vyspělejší, tím hnusnější debiloviny budou zástupím k vidění.

Jak zbytečné je podivení nad úpadkem hodnot a pitvoření názoru na smysl života, když filmoví kritici a recenzenti (četl jsem výplody dvou) oceňují ten paskvil 2.5 hvězdičkami ze čtyř možných v případě jednom, osmi body z deseti maximálních v případě druhém!

Kde je vina? V producentech takového škváru nebo v masách, které jej tak hojně navštěvují? Hm ... nejspíš mentální ochablost mas a nedostatek vkusu a hrabivost producentů a ostatních zúčastněných a dílo je dokonáno.

Svět ve své úpadkovosti dospěl tak daleko, že v trendu sotvaco se dá změnit

Mně by ale snad stačilo, kdyby mi nebyl poslech přenosu z

tenisového Wimbledonu narušován ukázkami z *Terminátora*. A to třetího v řadě a nepochybně nejdebilnějšího. Výbuchy, deformace ksichtů, plameny, hezká herečka křivící tvář napětím a nenávisť a do toho všemocný Arnold s monstrozními kvéry ... už mi chyběl jen pytlíček jaký dodávají letecké společnosti pod sedadla letadel.

O masách, a hlavně těch mladičkých, nemám dávno iluze a jen jedinou omluvu: nedospělost, mládí, pošetilost hormonů. Když pak ale v tisku nejeden filmový kritik, znalec, dalekosáhle film rozebírá, aby nakonec mu dal vyhodnocení dvou a půl hvězdiček ze čtyř nebo osm bodů z deseti, zmocňuje se mě nejen hnus, ale i děs. Vždyť ony dalekosáhlé rozbory díla případně jeho linie či pointy ztrácí se okamžitě v trapné nechutnosti vizuálního zážitku. Kde získali tito kritici svá vzdělání, svá oprávnění za *recenzenta* se vydávat? Přiznám, že by mě to zajímalo. A že bych se dokonce velmi rád s některým z nich setkal a setrval s ním v družném rozhovoru.

S jakým smutkem a rozladěním nejednou vzpomínám na klasické a hodnotné filmy americké kinematografie, které nám umožňoval vidět ... ano, debilní režim socialismu a totality!

Denní tisk je stále bohatší na bizarní kousky-zločiny, k nimž dochází na neočekávaných místech a za zcela neočekávaných okolností. Nepochybují o tom, že výpotky hollywoodské finematografie typu *Terminátora 3* a podobných odporností a debilit, mají na tom zásluhu. Jak velikou, nevím. Nejsem v takových statistikách a výzkumech odborníkem. Ale rozhodně negativní vliv mají.

Arnold bude dokonce, jak se zdá, kandidovat na křeslo kalifornského guvernéra. Takže, ony vlastně jednotlivé jevy a faktory trendu dnešní společnosti zapadají do sebe docela znamenitě.

Mám zato, že koncentračním táborem poničené nervy pana učitele by podívanou na *Terminátory* nevydržely. Docela dobře si dovedu představit, jak by ten vzdělaný muž, dnes už dávno nebožtík, pozvedl svůj televizor a spolu s Arnoldem kulturistou a hořícími vozidly vyhodil jej oknem na zahradu, případně z vyššího patra do ulice. Vůbec bych se mu nedivil ... Mít tolik peněz jako Arnold a režisér *Terminátora třetího*, nedbal bych způsobené škody a učinil stejně tak s televizorem vlastním, na úkor přerušeno přenosu z nejdůležitějšího tenisového turnaje.

A už se vlastně ani nedivím tomu vysokému ohodnocení bezduchého filmu muži, kteří se klidně pasují na filmové odborníky. Lidská zhovadilost umožňuje stále častěji naplnění oblíbeného úsloví mojí babičky, *že všechno je možné pod sluncem*.

A obávám se, že ještě ohavnější zrudnosti než *Terminátoři*, objeví se v kinech co nevidět ...

*

DEBATY V LIDOVKÁCH JSOU ZAJÍMAVÉ POČTENÍ

Den, kterého jsem se tak dlouho obávala, se dostavil. Ted mi dal (přes moje protesty) k Vánocím nový komputer který jsem nechtěla ani nepotřebovala, protože můj starý fungoval bezvadně a byl seřízený na to k čemu jsem ho používala. Co na tom že jsem pořád jela na Windows 95, a na Internetu byl trochu pomalý? S tím jsem neměla potíže. Zato teď jich mám přehršel.

Jednu věc kterou ale novému Chytrolínovi nemohu upřít je, že je mnohem rychlejší než ten starý. A tak se mi téměř denně dostává času podívat se na stránky Lidovek.

Ze všeho nejdřív mě tam upoutala reklama: "Zahrajte si tenis ve vaší kanceláři - zdarma!" Nádherná pracovní etika. Takhle to Česká Republika dopravuje tak akorát zpátky ke komunismu. A obávám se že leckdo by si to i přál.

Co mě v Lidovkách ale nejvíc fascinuje jsou debaty na téma otištěných článků. Nejenom proto že se třeba jedná o válce v Iráku, a "chataři" (nic společného s rekreačním zařízením) nakonec skončí u fotbalu či u něčeho zcela jiného co s námětem nemá naprosto nic společného. A i ten rasismus sem tam vystrčí růžky. Navíc jeden druhého urážejí, jenom proto že jeden má na věc jiný názor než ten druhý. Titulují se navzájem jmény jako blbečku, idiote, kreténe, debile a podobnými nadávkami, a posílají se navzájem do prdele. Uvádím několik příkladů:

"Fakt koukám, co za verbež čte taky Lidovky."

Anebo odpověď na článek "Nad Českem se přežene vichřice." Cituji doslova: "Vyjebaný lidovky. Naučte se psát dementi." A to jenom proto, že napsali nad Českem a nikoliv Českou Republikou.

Tento pisatel se na téma Česko vs. Česká Republika vyjádřil ještě několikrát, a při různých příležitostech - opět citováno doslova: "Hovno v Česku, ale v České Republice, vy idiotský lidovky!!" "Debilové novinářští, snad Česká Republika je bez prezidenta, ne Česko, vypatlanci. Zeman měl pravdu, jste mnohem horší než hromada hnoje, takhle prznit název našeho státu. Čeština vám moc neříká, táhněte od válu." A ačkoliv chápu že název Česko se mnoha lidem nelíbí, to se to nedá říct slušně? To víte že ano, jenom "když by jsme chtěli."

Občas se ale taky zasměju, jako v případě otázky kterou během volby nového prezidenta jeden pisálek nadhodil: "Kdo bude příští První Dáma České Republiky, když vyhraje Gott? A co kdyby vyhrál Václav Fišer - to by byla teprv psina!" Na což byla odpověď: "Že ti huba neupadne, vtipálku."

Kromě nadávek a vybraných sprostých slov jsou v těchto literárních výtvorech takové hrubky a pravopisné chyby, že to je k neuvěření. A tak jenom kroutím hlavou, popřípadě se za ni chytám. Ach ano, opravdu se mi někdy zdá že "pícha českého národa je v pitly."

No ale co, vždyť si pro zlepšení nálady vždycky lze zazpívat: "Proč by jsme se netěšili ..."

Akorát doufám že se při tom Karel Sabina neobrací v hrobě.

Magdalena Sopkova
RN, WMP, RK II

Lotus Natural Therapy

225 - 1118 Homer Street
(Yaletown)

Vancouver, BC V6B 6L5
www.lotusnaturaltherapy.com

604-789-5605

- * Massage, Scalp Massage
- * YLEO Aromatherapy:
- * Raindrop Therapy, Essential 7
- * Golden Touch 1, 2, Feelings...
- * Body Wrap, Golden Moor Mud Bath Products
- * Lymphatic Massage
- * Ear Candling, Reiki, Prana
- * Holistic Lifestyle Counselling
- * Colour Therapy, Reflexology
- * Workshops, Seminars, Courses

225 - 1118 Homer Street
(Yaletown)
Vancouver, B.C. V6B 6L5

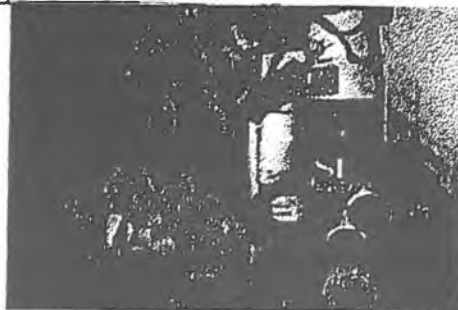
Special Offer

LOTUS NATURAL THERAPY Stress Release & Relaxation

Srdečne pozýva "všetkých"

Special Offer For

Golden Moor

Special offer:

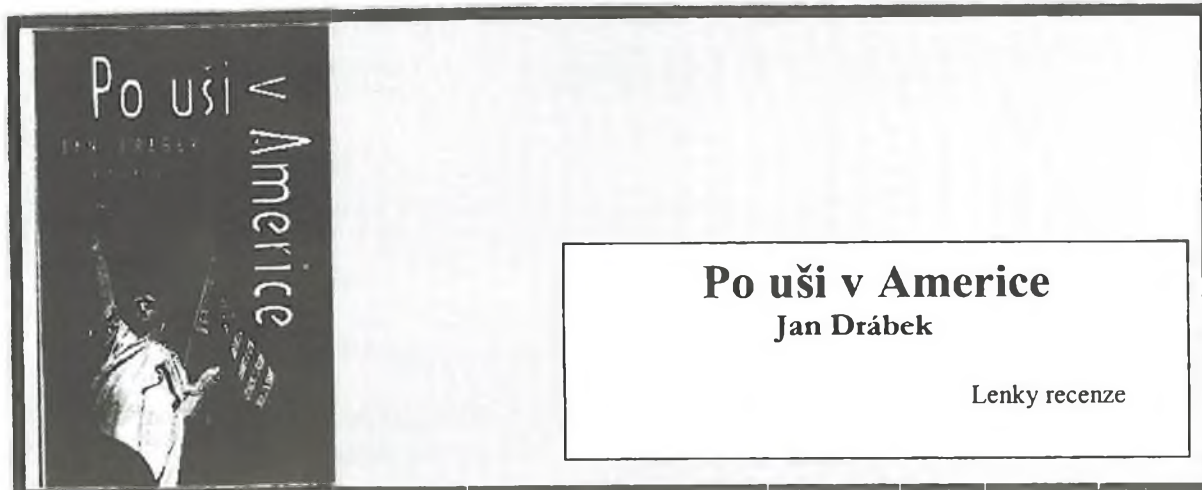
1 hour massage with *physioactive balm application on your back - \$65.

Golden Moor available in:

- Individual Health Kit Package
- Travel Kit
- 1 Bottle

*Physioactive balm is an ointment based for aching, anti-rheumatic, anti pain preparation....

Po uši v Americe

Jan Drábek

Lenky recenze

Milí čtenáři,

vzpomínáte si ještě, jak jste přišli do Kanady? Nebo do Ameriky? Jak a proč jste se loučili s rodným domovem? Co jste očekávali od toho nového? Jaký byl váš první dojem?

Já si to pamatuji přesně. „Tajné“ slzy na nádraží, rychlík do Vídně, taxíkem rovnou na kanadský konsulát, 10 dní vyčkávání, dlouhý let do Vancouveru (mému zbrusu novému manželovi bylo tenkrát osmnáct. V ČSSR byl plnoletý, tudíž mu bylo povoleno pít alkoholické nápoje. V Kanadě tenkrát ještě ne. Legální věk byl 21. Nad kanadským územím mu letuška odmítla dát pivo k večeři. Pamatuji si, jak se rozlítl a zapřísahal se, že se na tu Ameriku vybodne a okamžitě, až přistaneme, JDE SE ZPÁTKY!). Přílet do Vancouveru. Nádherná vůně moře a jehličnatých stromů a povykování teenagerů ve velkých autech pod okny motelu. (Z čehož Eda usoudil, že to tu s tím pivem nebude tak hrozné). Já se nemohla nasítit té vůně čerstvého a voňavého vzduchu. Bylo nám dobře.

Dvacet let před tím, v r. 1948, kdy emigroval autor knihy Po uši v Americe, to tak snadné nebylo. Advokát Jaroslav Drábek (autorův otec), byl účastníkem odbojového hnutí a po osvobození byl generálním prokurátorem Mimořádného lidového soudu, jenž soudil Karla H. Franka. Jako člen Národně sociální strany a blízký spolupracovník ministra spravedlnosti Prokopa Drtiny odešel Jaroslav Drábek s rodinou do exilu. NA LYŽÍCH přes Špičák do Bavorska!!!

Čtvrt roku v Německu, další čtvrt roku ve Francii a pak plavba na sedmdesátičtyřmetrovém parníku De Grasse do USA. Přistáli v NYC 10. září 1948. Třináctiletý Honza vzpomíná: *Bylo to tu všechno příšerně veliké. Ulice tu byly šíleně dlouhé a rovné jako pravítka, v autech bylo místo skoro na tancování a nikde ani jedna malá haldička suti – jako by se ta zatracená válka vůbec nekonala. Všechno bylo nesmírně barevné a divoké – dopravní světla, kravaty, taxiky, obchody, zvané drugstores, s neonovými nápisy. Tu a tam se po ulici procházel nějaký ten policajt s pendrekem, ale doprava se tu řídila výhradně světly. Bylo to zvláštní. Můj první dojem z této země povídacích a kamarádsky naložených lidí byl hrozivě neosobní.*

Ale netrvalo dlouho, a Drábkovi začali žít relativně normálním životem. Našli si byt, práci i dobré přátele. Jan a jeho starší bratr chodili do školy:

Žil jsem schizofrenním životem. Přes den byl ze mě ve škole Američan jako řemen, mluvil jsem už nejen plynně anglicky, ale ovládal jsem obstojně i slang, takže jsem se mohl mezi žactvo Bryant High School bez problémů zařadit.

Kniha výstižně popisuje radosti a strasti emigrantské rodiny. Zážitky dvou mladých bratrů a jejich rodičů. Autor si pamatuje živé debaty u večere o všem možném: o americké i české politice, o české komunitě, o návratu domů, o tom co zažili a jaké mají plány do budoucna ...

Jan Drábek se upřímně a s velkou dávkou humoru dělí se čtenáři o veselé i trapné zážitky ze školy, později z pracoviště, z rodinného kruhu, z cest. Kniha je plná historek i jiných Čechů v Americe, zvláště členů české exilové společnosti. Zajímavé jsou i postřehy z Drábkovy služby u námořnictva. Píše o osobním životě – o svých láskách, kterých – podle této knihy – bylo požehnaně, ale najdete zde i závažné náměty – např. volby amerického prezidenta, náboženství, sociální problémy, kriminalitu, rasismus....

... a tak vám tedy říkám, že tu (Washington DC) máme velkou zločinnost, trochu podivnou ochranu lidských práv (táta si před tím stěžoval na přílišnou ochranu zločinců, kteří napadají chodce), kromě toho však také hezký Capitol, Bílý dům a kvetoucí třešně na jaře, ale hlavně – demokracii! A to je tak velká věc, že všechno ostatní je proti tomu nic. Denně se modlím, aby vydržela. Kdyby ne, pak sbohem, slušný světe! Ale já věřím, že vydrží, a proto mám také Washington rád.

Evropané se obvykle rozplývají nad bohatou rozmanitostí New Yorku – nad tím sběrným centrem různých národů, ras, barev a náboženství. Existují Američané, kteří jsou vlastně jen newyorčané. Ti nikde jinde nebyli a také být nechtějí. Zcela jim stačí tohle obrovské mraveniště s nesmírně hlučnou podzemní dráhou, luxusními byty podél Central Parku, ale také s hrůzostrašnými slumy v jižním Bronxu ...

Návrat Drábků do rodné země již nepřicházel v úvahu. *Cítili jsme, že se začínáme rozpouštět v tom věhlasném americkém tavícím kotli ...* přiznává autor relativně brzy po emigraci do USA.

V poslední, velmi zajímavé části knihy, Drábek diskutuje o tom, jak se na ně (emigranty) dívali lidé z Československa, kteří začali v padesátých letech navštěvovat své příbuzné v Americe.

V knize Po uši v Americe najdete unikátní svědectví o emigraci do Ameriky. Je protkaná jemným a osobitým humorem a dobře se čte. Kniha obsahuje fotografickou přílohu, v níž mimo jiné najdete foto Drábkových rodičů, bratra a jeho první velké lásky Martičky.

O autorovi: Jan Drábek se narodil v Praze r. 1935. Byl středoškolským profesorem, později spisovatelem a publicistou. Byl zvolen prezidentem Federace spisovatelů Britské Kolumbie a publikoval v časopisech a novinách. V 90. letech přijmul místo velvyslance ČSFR, později ČR v Keni. Pracoval též jako ředitel českého diplomatického protokolu a jako velvyslanec ČR v Albánii. Čtvrt století již žije v milovaném kanadském Vancouveru. Je ženatý, otec dvou dcer.

Po uši v Americe (Knižní Klub 2003) je vázaná, má 205 stran a stojí CA\$ 19.50 plus poštovné.

Toll Free Number: 1-877-287-1015

e-mail: mail@czech-books.com - Navštivte naši internetovou prodejnu:

<http://www.czech-books.com>

Máme na skladě více než 700 titulů knih, CD, DVD a CD-ROM.

HLAS Z POUSTEVNY NA 17 AVENUE.

V minulém čísle Zpravodaje jsme posilovali svaly a nyní je myslím na řadě další důležitá část našeho těla a to je kůže. Kůži je hromádka kostí, masa a nervů (která se hrdě zve člověk) pěkně svázaná do jakéhosi uzlíčku a tím vše drží pohromadě. A protože kůže nás nejen drží pevně pohromadě ale i chrání vše co je uvnitř, tak je na ní nejvíce vidět léta boje a používání, neboli stárnutí. Stárnutí je považováno v současné společnosti za velice špatnou věc a lidé se mu brání jak to jde. Jak se kůže dlouhým používáním opotřebovává, vytvoří se na ní vrásky. Strachu ze stárnutí využívá kosmetický průmysl a produkuje omlazující výrobky, za které lidé utrácí jejich těžce vydělané a zdaněné peníze. Nemyslím si, že se někomu podařilo vyrobit omlazující krém, ale prodávají vlastně iluzi a pokud jsou lidé ochotni platit, proč ne. Kůže tedy představuje věc, kterou je třeba natáhnout, oloupat a natřít, aby pěkně vypadala.

Existuje však ještě jiný přístup, který dá mnohem víc práce ale stojí zase méně peněz. Za prvé je třeba se na svoji kůži začít dívat s respektem. Kůže je živá část našeho těla, má mnohostrannou funkci a je to velice komplikovaný a inteligentní systém. Jak každý ví, kůže má v sobě pory, což si můžeme představit jako tisíce malých dveří, které jsou neustále otvírané a zavírané, podle toho jak je třeba regulovat teplotu těla. Kůže má také eliminační funkci a někdy se jí říká třetí ledvina. Jak víte tak pocením se z těla opařují tekutiny a jestli jste si někdy olízli (jako děti) zpocenou část těla tak víte, že pot je slaný a z toho můžete vidět že se pocením z těla nedostává pryč jenom voda ale i jiné látky. Další důležitá práce kterou kůže pro nás dělá je obrana těla před poškozením. Když se říznete do prstu tak kůže okamžitě zorganizuje záchrannou akci a pohotovostní tým buněk rychle zastaví krev, zacelí ránu a začne budovat novou kůži, aby se nám do těla nedostala infekce.

Tak teď už víme že naše kůže je živá a proto se k ní budeme chovat s respektem a budeme se snažit jí pomáhat v její práci, protože na tom závisí naše zdraví. Odstranění vrásek musí počkat ale vlastně problém s vráskami je závislý na zdravotním stavu naší kůže. Protože kůže potřebuje slunce a vzduch, máme nosit oblečení které umožní aby vzduch měl ke kůži přístup. Být na slunci neznamena ležet na páži, ale jak už jsem psala minule, na slunci je možné být před 10 hodinou ráno a po 3 hodině odpoledne. Výlet do hor s procházkou na čistém vzduchu je také velice prospěšný, protože se zlepší oběh v krvi, dýcháte čistý vzduch a když přijдете domů, máte pak „zdravou“ barvu. Naštěstí ve Vancouveru jsou hory dostupné každému. Stejně tak je (zatím zadarmo) koupání v moři a jezerech. Koupání v krytých bazénech kůži moc neprospěje, protože voda má v sobě tolik chloru, že kůži vysouší a někdy i podráždí.

Zlepšení oběhu krve v kůži se dá velice snadno dosáhnout kartáčováním těla suchým kartáčem. Trvá to několik minut a dá se to stihnout ráno před odchodem do práce.

Potřebujeme na to kartáč z přírodních vláken a s dlouhou rukojetí (prodávají ho v Drugstore nebo Health Food Store a stojí kolem 10 dolarů). Kartáčuje se tak že začneme od nohou dole a pokračujeme směrem vzhůru. Pak stejně kartáčujeme ruce směrem k tělu. Poté postupujeme přes záda a břicho k hrudníku.

Kartáčováním nejen prokrvíte kůži ale odstraní se tak vrstva odumřelých buněk na povrchu a tím se také zlepší její funkce a vzhled. Lidé žijící na severu vymysleli saunu a ta se často také doporučuje jako omlazující prostředek. Pory na kůži se v sauně vyčistí a střídání pobytu v horkém prostředí s koupelemi ve studené vodě zlepší látkovou výměnu v kůži, což se opět obráží v jejím (a našem) zdraví a mladistvém vzhledu.

Jak vidíte tak zdraví kůže nezávisí tolik na tom co na ní dáte ale jakou má výživu zevnitř. Proto je také důležité zdravě jíst, hodně čerstvé zeleniny a ovoce, spát alespoň 7 hodin denně, aby jste předešli tmavým kruhům pod očima a předčasným vráskám. Je potřeba pít dostatečné množství tekutin, protože se voda z nás kůží neustále odpařuje. Nejlepší

je pít čistou vodu buď filtrovanou nebo koupenou v lahvích. Také je dobré si občas koupit minerální vody. Jako doplněk k jídlu je dobré si vzít rybí tuk (Cod Liver Oil), vápník (Calcium), vitamin E, vitamin C a B.

Na mytí je nejlepší používat mýdla bez barev a parfémů, buď dětské mýdlo nebo obyčejné Ivory Snow, protože neobsahují přísady které kůži obvykle dráždí. Do koupele se může občas přidat čaj uvařený z heřmánku nebo měsíčku zahradního. Čaj se uvaří tak, že se vezme několik hrstí sušených květů a nalije se na ně vařící voda. Nechá se to stát asi 15 minut a pak se to nalije do vody ve vaně nebo si vlažným čajem můžeme omývat jenom obličej. Čajem z heřmánku a měsíčku zahradního se můžete nejen omývat, ale můžete se ho i napít. Další čaje pro zdravou kůži jsou čaje z bezinky a máty peprné.

Prokrvení kůže také prospívá lehká masáž třezalkovým olejem nebo čistým olivovým olejem.

Kosmetické přípravky pro make-up většinou způsobí to, že zaplní (zalepí) pory v kůži, která pak nemůže pod vrstvou make-up nejen dýchat, ale blokuje to i její ostatní činnost. Výsledkem je pak nejen předčasné stárnutí kůže a někdy i alergie a ekzémy.

Ještě nesmíme zapomenout na cvičení, které téměř ve všech formách je prospěšné nejen pro kůži, ale pro naše celkové zdraví. Jeden z nejlepších prostředků jak odstranit vrásky na obličejí je cvičit jógu a to hlavně posici Šíršásana, což je stoj na hlavě. Prokrvením obličej tepennou krví je pokožka lépe živena než nejlepším kosmetickým krémem.

Vrásky s vytvářejí většinou na čele a kolem očí poblíž spánků, nebo tyto oblasti jsou hůře prokrvovány. Při stoju na hlavě dochází k regeneraci kůže a předchází se vzniku dalších vrásek.

A tímto dnes skončíme. Jak jsem napsala na začátku a jak to většinou opakuji ve svých článcích, většina nejlepších věcí je zadarmo a záleží na každém z nás jak je budeme používat. Když se jednou postavíme na hlavu, tak nám vrásky nezmizí, spíš to budeme muset dělat několik let než uvidíme pozitivní výsledky. (Ovšem než se začnete stavět na hlavu, zeptejte se nejdříve svého lékaře jestli to můžete dělat, protože pro někoho by to mohlo být zdravotně nebezpečné) Myslím že nejen zdravá kůže ale vůbec být zdravý a dobře vypadat je závislé na tom, jak žijeme, co jíme a do jaké míry necháváme ovlivňovat náš život reklamami a módou. Možná taky když člověk stojí na hlavě tak vidí věci jinak a po vrácení se do normální polohy si je schopen vybrat z různých pohledů ten, který jemu osobně vyhovuje nejlépe.

Babka Kořenářka

— ŠKODA, ŽE TU NENÍ NIKDO,
KDO BY NÁS PŘEDSTAVIL ...

Záznam

Návraty

na kouzelném koberci paměti
do sadu *Na zámečku*
aleje kolem Vltavy
pod nemocnicí Na Bulovce
do chajdy podivína
v ulici U libeňského pivovaru
do malé chaty ve Studeném
do obce Štěchovice
opředené tajemstvím
zlatého pokladu...

Myslí mi znějí jména

Jan Werich
Zátopek
Zábrodský
Hoger
Janeček
Mandlík
Hrabal
Studio 5
Míša Polák
Milan Pilar
Zdeněk Štěpánek
Jan Pivec ...

Obracím list v paměti
je krásné odpoledne
na pláži popíjím víno
zavírám oči
a vidím veliké koráby
automobilů
cítím vůni
prvního hamburgeru
pak už jsem nejedl chutnější
přinesla mi ho postarší servírka
podlouhlou ratejnou *pubu*
v ulici Fort, Winnipeg
ani stopa po pivnici
U Pinkasů
U Glaubiců
a přece ...

Vladimír Cícha

To zvláštní kouzlo
to snad by uměl definovat
jen skutečný básník
ten prostý půvab
dvou kuželkovitých
sklenek piva
každá po *quarteru*
a za pět dolarů
vozili jsme si domů
pytle nabité jídlem
a láhvemi 7-up ...

Tehdy ještě blbovi
mohlo se říci že je blb
a policajti chytali grázly
ne proto aby je hnedle
museli pustit
a odkvetlé panímámy
nežalovaly své někdejší
učitele
vychovatele
ujce
lékaře
za smyšlený dotek
svého kolena
před třiceti lety ...

Je krásně a z desky
zpívá Dean Martin
usmívám se a zdá se mi
jak usedám do korábu
značky *chevrolet* ročník 1963
rozpáleného letním sluncem
a zvolna klidánko želvička
rozdávám se po Main Streetu
a z West Kildonanu
po dálnici č.59
mírím k jezeru Winnipeg ...

*

Křížovka o ceny.

Vyluštění z minulého čísla: "a každá maličkost mne rozčiluje".

Jediné správné rozluštění poslal pan Ivan Rezler, který dostává půlroční předplatné Zpravodaje.

„Kamarádi,“ básní Lád'a v hospodě, „představte si pečenou husu, knedlíky se zelím, předtím hovězí polévku s játrovými knedličky a potom pivo... a to všechno za dvacet korun!“ „A kde to mají?“ „... (tajenka)!“				Pomůcka: AKL, earl	SPZ Opavy	Konec tajenky	MPZ Izraele	Knedlíček	Značka čist. prostřed.
				Štětina					
				Letec					
				Polní míry					
	Česká řeka	Začátek tajenky	Zenský zp. hlas ----- Část domu				Pojem du- še u star. Egyptanů ----- Stavení		
Zimní měsíc					Předložka		Část měsíce	Mezinár. zkr. souhvěz. Andromedy	
Vele- horské štítý					Zem ----- Číslovka základní				
SPZ Prahy				Část postoje ----- Zápisník					
	Správně ----- Římsky 550						Národní divadlo ----- Dobře		
Šlechtick přídomek			Pláž ----- Vidina					Primát	Chem. zn. kryptonu
Provoz se smyčkou					Tělocvič. prvek ----- Filipínská sopka				
	Děsit ----- Písm. řec. abecedy						Vozkovo citoslov. ----- Zásobníky obli		
Pouze				Cestovní průkaz ----- Pohodný				Kříženec velblouda	SPZ Prahy
Část vozu			Plošina ----- Tára						
Příbuzná					Tiha				
Mohame- dův druh					Šlechtic				

ZPRAVODAJ

je časopis vancouverské odbočky Českého a Slovenského sdružení v Kanadě.
Vychází 6-krát ročně, **uzávěrka** pro jednotlivá čísla je: **15.1., 15.3., 15.5., 15.8., 30.9. a 15.11.**
Expedice přibližně dva týdny po uzávěrce.

Redakce: Dr. Barbara Hejdánková a redakční rada. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky odmítnout, zkrátit nebo upravit. Podepsané články se nemusejí vždy shodovat s názory redakce nebo výboru Odbočky.

Tiskárna: Alpha-Omega Printing Services Ltd. není oprávněna přijímat k otištění jakékoli příspěvky a inzeráty bez schválení odpovědné redaktorky nebo člena redakční rady.

Roční předplatné: Členové ČSSK zahrnuto v členském příspěvku
Senioři (65+) \$16.00
Ostatní \$20.00

Inzerce: Za jedno uveřejnění: Minimální sazba \$25.00
čtvrt stránky \$25.00
třetina stránky \$30.00
polovina stránky \$40.00
celá strana \$70.00

Členové Sdružení mají 20% slevu. Při zakoupení celé stránky máte v některém z dalších čísel ¼ stránky zdarma. *Cena nezahrnuje grafickou úpravu.* Inzeráty posílejte poštou v konečné podobě ("camera ready") na adresu uvedenou dole.

Veškeré šeky prosím vypisujte na
"CZECH AND SLOVAK ASSOCIATION"
Potvrzenky plateb (kromě inzerce) se z časových důvodů nevydávají. Potřebujete-li je, platte prosím šekem a vyžádejte si jej zpět od banky.

=====Zde odstříhněte=====

Příhláška - obnovení předplatného

Jméno:

Adresa:

Telefon: Datum narození:

- Jsem členem vancouverské odbočky Sdružení Ano Ne
- Chci se stát členem vancouverské odbočky Sdružení Ano Ne

Přiložte prosím členský příspěvek \$30.00 na rodinu nebo jednotlivce. Pro osoby starší 65 let je členství zdarma a předplatné Zpravodaje pro tyto členy je \$16.00.

- Nejsem členem Sdružení, ale přikládám \$20.00 za předplatné Zpravodaje. Ano

CZECH AND SLOVAK ASSOCIATION
797 - 916 West Broadway
Vancouver, B.C., V5Z 1K7
tel.: (604) 321-6761